

(א) ז"ב ע"ג ט. (ב) וני' הערוך אודות פי' טעמא. (ג) מסת. (ד) ד"ה ט"ז. (ה) ד"ה ט"ז.

לענין רש"י

פלט"ר (פילטרי) ש. לבד.

מוסף תוספות

א. דלמא אתו למינר דמא לי ליתן הגפת תחת הקדירה ומה לי להטמין בתוכו. טוס' ה"ה"ש. ב. שהרמז נוגע בקדירה מטביב. טוס' ה"ה"ש. ג. לא דמיא להטמנה. טוס' ה"ה"ש. ד. ז"ב כירה. טוס' ה"ה"ש. ה. ודלא גזרו אלא דבר שהוא מוסקין הבל מחמת עצמו כגון מלח וסיד, אבל דבר שהוא חם מתמם דבר אחר לא גזרו. מרדכי. ו. ולא דמי לרמז שהוא חם מחמת האש, דרמז היינו אש דשיך למיגור בו שמא יחתה. מרדכי. ז. דקיי"ל כחנניה כ"ל שהוא כמאכל בן דרוסאי וכו', ופירוש, כיון. טוס' ה"ה"ש. ח. וניינן משום בריבצה אין דרכה לאוכלה חיה. טוס' ה"ה"ש. ט. ותימה, היך הוא מותר להחזירה לתוך לישנא דר' חזקיה שמיה דאבי דרמיי' מיה לעיל בפי כירה דאם הניח ע"ג קרקע אינ' דעתו להחזירה, אטור, ואפי' בעירש נמי אטור. ה' החזירה. טוס' ה"ה"ש. ו. ועודן בידו [שרינן] ע"פ שאין דעתו להחזירה, ובשל ספורים הלך אחר המיקל. טוס' ה"ה"ש. י. אה"י' ל"ה, מאי שניא. טוס' ה"ה"ש. י"א. ולא מיהא אדם דבר. טוס' ה"ה"ש. י"ב. הוא דבעי להחזירה, לית לן למיחש שמא יתבשל. טוס' ה"ה"ש. י"ג. אפילו. טוס' ה"ה"ש. י"ד. דהני מילי כנגד המזורה. טוס' ה"ה"ש. י"ה. דניכר שהוא ביטול שיתבשל. טוס' ה"ה"ש. י"ו. אצל האש, במקום שראוי להתבשל, אף אם מפהר ההרחיקו קודם שיתבשל. טוס' ה"ה"ש. י"ז. וי' וירא הוה ס"ל דכל שאינו מניחו אלא כדי להפשיטו לבדו, כבולתו דרמזי שרי. פי' ה"י. ב. התם לא קפיד עוליה, דיין או שמן או שכר הוא ואיטור, וסחיטה לא מהני ליה, משו"ה לא גזרינן שמא יסחוט, אבל הכא במים קפיד. מ"ה ה"י. ג. והכא כשאניש של הפתק. יע"ש. כ. אבל מוכין לא חשיבו כולי האי, דהא תני להו גבי תבן וגינן ר"ל דדינן שיה רמב"טן להטמנה. פסק י"ד. כ. א"ת, והא גיזי צמר קתני הכא, ובהדיא תנן במתעב באחרים שטמן בתם. אסור לטלטלם, כדקתני יציב הוא עשה, נוטל את הכיסוי והן נופלות, וי"ל, דכי מוקמינן לה כשאל טמן בהם, אסיפא. יע"ש. כ. ומתני' לצדדין קתני. יע"ש. כ. להירא בידו. יע"ש. כ. ואינו נותנו שם לכתחילה. יע"ש.

במה טומנין פרק רביעי שבת

מ"ח.

עין משפט
נר מצוה

ב א טו"ט ע"ג א"ח טימן שיה ספק ז'
ג ב מ"י פכ"ז מהלכות שבת הלכה טו טור וכו"ע א"ח טימן שכ ספק טו:
ד ג מ"י פכ"ז מהלכות שבת הלכה יב טו"ט ע"ג א"ח טימן רעט ספק ז'
ה ד מ"י פכ"ז מהלכות שבת הלכה יג טור וכו"ע א"ח טימן ש"מ ספק ח':
ו ה מ"י פ"י מהלכות שבת הלכה יד טו"ט ע"ג טימן ש"מ ספק ח':
ז טז ספק ג.

מוסף רש"י

ובציפי צמר. לחת שקרין ונפלו מתקרב וי"ב ט"ז. ובמוכין. של שקי צדים שהסוקן מולא מגנדי אלמך קטלוש. הפותח בית הצואר. עסקה פה לחנק חזק. חייב חטאת. שמקן כלי (מכות ג).

רב נסים גאון

פרק רביעי במה טומנין אכור ליה ר' זורא מאי שנא ממיחה על גבי מיחה. בסוף הפקד 97 [א] בברייתא גרסי ומיחין מיחה על גבי מיחה. ומאי שנא מפרונקא. עיקר דילת בפרק ר' אליעזר אמר חולין את המשמרת ביר"ש 97 ק"ט] אמר רבא האי פרונקא אפילו דמוטא דכובא שרי וכו'. ואיכא דאמרי מאי שנא מפרונקא דמר לפי שר' זורא ע"ב רבא הוה מפליג. והוא בעל השמועה.

רבינו חננאל

דמסקי נמי הבלא. ואסיקנא אמר רבא אנוחי כווא דמיא אפונא דקומקומא משום דמיא צונן ופוליד חימום. ואסר נמי למיפירי סודרא אפונא דכובא ולאנוחי נטלא אגביה דסודרא, משום (דשאר) דשורי הכוס (מתחזין) מתחזין בסודרא וקפיד בעשיא דסודרא וסחיט ליה. ולא דמיא לפונקא שהיא מטלית קשורה בפומא דכובא, כדגרסין בפרק ר' אליעזר אמר חולין. אמר רבא כמסנתא, ואמאי שרי רבא התם אפילו דכובא, ליהוש שמא יסחוט המטלית. ושנונו מטלית לא קפיד בנישיותא, מלשון מי שנשרו כליו ברוך שותחן בתמה אבל לא כנגד העם, סודר קפיד בנישיותא הילכך האי אסור והאי שרי. פי' מוכין, סמרטוטין [של] בגדים מוקצין כדתנן בגמ' פק' ז"א בנד מוסגר שנתערב באחרים כולן טהורין, קיצצו ועשאו מוכין טהור. מוכין אסיקנא כי הא דתניא אין נותנין מוכין לא לתוך הכר ולא לתוך הכסת ב"ש ואין צריך לומר בשבת, נשרו מתחזין אותן בשבת [ואין צריך לומר ב"ש]. אמר רב הפותח חולין בית הצואר בשבת חייב חטאת.

אסוקי הצנא. כגון זה שהטמין בדבר אחר והניח קופה על הגפת דליכא אלא שהגפת מעלה הצל למעלה ומרמיח קדרה שבקופה: **אפומא דקומקומא.** מיחה של חמין והכוחא היתה מלאה נונין: **נוסיה.** גער זו: **מאי שנא ממיחה על גבי מיחה.** דתניא דברימא צסוף פרקין⁹⁷ דשרי: **הסם אוקומי מוקים.** שהמיחה העליון גם בו יש מים חמין והתחמוז אינו אלא מעמיד חומו שלא יפיג: **דסודרי.** סודר של ראש: **דכובא.** קנקן: **נטלא.** כלי ששואבין מן מן הכובא: **דקא עגלי.** שהיה קוחרו מן המים שנבלעו בו: **מאי שנא מפרונקא.** בגד העשוי לפרוס על הגיגית שפורסין אותו בשבת: **לא קפדי עליה.** אם שריו צמים שהרי לכך עשוי ולא אחי לדי סמיטה: **מוכין.** אינן אלא לעשות מהן לצדין ושקרין פלט"ר ומוקפין הן למלאכה ולסור לטלטלן ולכו שטמן בהן מי אמרינן יחדן להטמנה ואיכא מורת כלי עליהן ומותר לטלטלן בשבת או לא: **עומד ומפקיר לנך.** קופה של מוכין שמיחה יקרינן אין דרך בנך ולא בטלי להטמנה: **גיזי של זמרי.** כמות שנגזזו: **יזיפי זמרי.** לאחר שנספחה ושטמה כמין מחללות משטימין: **לשונות.** לאחר שכצען וסורקין אותן כעין לשונות ארוכין לטווחן: **ואין מטלטלין אותן.** קס"ד דהכי קאמר ואע"פ שטמן בהן אין מטלטלין אותן: **אם לא טמן בך כו'.** ומילי מילי קתני ברישא אשמועינן דטומנין בהן ללא מוספי הצנא ואשמועינן סיפא דסתם מוכין מוקצות נינהו אצל הני דטמן בהן הו כמי שמתוך לך: **למוגא.** להיסב עליהן: **לאהדורי אודרא לני סדיא.** להחזיר מוכין שנפלו מן הכר לתוכן: **מסירין ציס הלאה.** שדרך הכובסים לקוסרין: **אכל לא פוסחין.** לכתחילה דהשתא עבדי ליה מנא: **צדדי.** שלא היו מעולם למוכו אסור דהשתא עבדי ליה מנא: **צעטיקי.** להחזירו לכך זה שנפלו

אסוקי הבלא דויתים מסקי הבלא דשומשומין לא מסקי הבלא רבה ורבי זורא איקלעו לבי ריש גלותא חזייה לההוא עבדא דאנח כווא דמיא אפומא דקומקומא "גוהיה רבה א"ל ר' זורא מאי שנא ממיחה על גבי מיחה א"ל התם אוקומי קא מוקים הכא אולודי קא מוליד הדר חזייה דפרים דסתורד אפומיה דכובא ואנח נטלא עילייה "גוהיה רבה א"ל ר' זורא אמאי אמר ליה השתא חזית לסוף חזייה דקא מעצר ליה א"ל מאי שנא מפרונקא א"ל התם לא קפיד עילייה הכא קפיד עילייה: **ולא בתבן:** בעא מיניה רב אדא בר מתנה מאבבי מוכין שטמן בהן מהו לטלטלן בשבת א"ל יוכי מפני שאין לו קופה של תבן עומד ומפקיר קופה של מוכין לימא מסייע ליה⁹⁸ טומנין בגיזי צמר ובציפי צמר ובשונות של ארגמן ובמוכין ואין מטלטלין אותן אי משום הא לא איריא הכי קאמר אם לא טמן בהן אין מטלטלין אותן אי הכי מאי למימרא מהו דתימא חזי למוגא עלייהו קמ"ל: **רב חסדא ישרא לאהדורי**⁹⁹ **אודרא לבי סדיא בשבתא איתיביה רב חנן בר חסדא לרב חסדא מתירין בית הצואר בשבת אבל לא פותחין ואין נותנין את המוכין לא לתוך הכר ולא לתוך הכסת ב"ש ואין צריך לומר בשבת לא קשיא הו' בהדתי הא בעתיקי תניא גמי הכי אין נותנין את המוכין לא לתוך הכר ולא לתוך הכסת ב"ש ואין צריך לומר בשבת נשרו מחזירין אותן בשבת ואין צריך לומר ביום טוב אמר רב יהודה אמר רב "ה הפותח בית הצואר בשבת חייב חטאת מתקף לה רב כהנא מה**

דויתים מסקי הבלא. מכאן יש לאסור להניח גחלים תחת הקדרה אפי' יתן עליהן אפר אין להטמין קדרה עליהם שהרי הגחלים מעלין הצל למעלה כמו גפת של זיתים ויש תימה היאך אנו מטמנין על כירות שלנו שקורין אשטר"א ואע"פ שגורפין אותו הוא מוסקין הצל כמו גפת של זיתים ואומר ר"י שיש ליתן טעם לקיים המנהג דגבי גפת איכא למיחש שמא יטמין כולה צמחה"א אבל צמחות שלנו לא שייך למיחש הכי ועוד יש שעושין חפירה גדולה ועושין בה בנין לצנים סביב מכל זד ומלמטה ומחמין אותה היטב וגורפין אותה ומטמנין בה את הקדרה ולא דמיא למטמין בדבר המוסקין הצל ללא אסרו אלא כשטמנין ומדביק סביב הקדרה דומיא דרמז¹⁰⁰ אבל תנור או חפירה שיש אור צין הדפנות לקדריה¹⁰¹ אין לאסור יותר מהשהה"א אף על פי שכל הקדרה בתוך התנור ורבינו ברוך פי' שיש לחלק בין תוספת הצל דגפת לתוספת הצל דכירה שלנו"ה לפי שהכירה אין חומה אלא מממת האש ולעולם מתקרב והולך"א אבל הגפת מוסקין הצל מעצמו אומר רבינו שמואל דמותר לשום תפוחים אלא האש סמוך לתשכה אע"פ שלא יוכלו לללות מצע"י"א דנאכלין טפי כמו שהן חיינ מתבשיל שנתבשל כמאכל בן דרוסאי דשרי ואע"ג דפכ"ר (ד' ע"ז) תנן אין לולין צמר צלל וצניפה אלא כתי שיעולו מצע"י"א אע"פ שפעמים אוכלים צלל חי מ"מ אינו ראוי ללכלל חי כמו תפוחים ורובה הפיג חריפותן ולמתקן צבילו וחס הטמין תפוחים עם הקדרה אסור להחזיר כרים וכסתות על הקדרה שעממן או להוסיק על אותן כרים אע"ג דלש אין שם תפוחים מותר להחזיר כדתנן בפירקין (ד' נ"א) כסורו ונתגלה מותר לנסותו ולהוסיק נמי אמרינן בגמרא (ס"ז) אם צל להוסיק מוסקין כשיש עם הקדרה תפוחים אסור דלש מחזיר קודם שנתבשלו נמלא מנשכל בשבת ומה שנהגו להסיר הקדרה מעל הכירה ומיחין על הקרקע עד שיגרפו הכירה"א שמה סבירא לן כהך לישנא דריש כירה (לעיל דף נ"ח): **דשרי חזקיה משמיה דצבי** הניחו על גבי קרקע אם דעמו להחזיר: **מאי שנא ממיחה ע"ג מיחה.** קשה לר"י דצבייתא גופה דשרי מיחה ע"ג מיחה צסוף פרקין קתני צהדיא ולא צביל שחמו אלא צביל שיהו משומרין ואומר ר"י דצבייתא לא שמיע ליה ולא מכה צבייתא פריך אלא"א ממעשים בכל יום שנותנין מיחה על גבי מיחה"א תימה דהכי דמי אי יד סולדת בו היכי הוה צעי למישרי אע"פ שנתבשל מי לא ידע דתולדות האור כאור דתנן (לעיל דף נ"ח): **אין נותנין ציפה צלל המיחה ואמר אם גלגל חייב חטאת ותנן נמי (דף נ"ח) המיחה שפיניה לא יתן למוכו נונין ואי להפשיט"א היכי מסיק דאסור והא תניא צפי כירה (דף מ"ג) ותנן אדם קיתון של מים כנגד המדורה לא צביל שחמו אלא צביל שפתוג אינתו והיינו"א הפסך דמנוכה סוגיא דהתם ורבי יהודה נמי קאמר התם אחד מים ואחד שמן יד סולדת בו אסור אין יד סולדת בו מותר ואין לחלק"א דגבי מדורה יזהר שלא יבשל"א כיון שהוא אצל האש אצל הכא אפילו אין יד סולדת בו אסור דשמא יבא לטעות ויניח עד שיתבשל דהא גבי מיחה שרינן לתת למוכו מים מרובין כדי להפשיקן ולא גזרינן אטו מים מועטין אע"פ שאינו אצל האש ונראה לרש"י דהא דשרינן לתת קיתון של מים כנגד המדורה היינו צרחון מן המדורה שלעולם לא יוכל לצל לידו צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפולגא דכובא שרי ללא הו אהל ולא חיישין שמא יסחוט: **הרתם** "א קפיד. פ"ר"ת צפ"ק דכתובות (דף ק"ד) **ובי מפני שאין לו קופה ש"ר תבן בו.** וא"ת מאי קבעי הא תנן צמתימין טומנין בגיזי זמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו טמן דהא דתני צביל"א אצל צקריב"א אסור אפי' להפשיט דילמא משתלי ומהי להניחן שם עד שיתבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא צביל שחמו דקתני התם היינו כלומר צמקוס שיכול לצל לידו שיחמו"א והלשון דמוק קתת: **מאי שנא מפרונקא.** פיר"ח דלמר רבא צפרק תולין (לקמן קלוט): האי פרונקא אפ**